

Shod odposlancev odvetniških zbornic na Dunaji.

Uže preteklo leto povabila je Dunajska odvetniška zbornica vse avstrijske sozbornice, naj se udeležijo po odposlancih zborovanja v pretres teženj odvetniškega stanu ter v posvetovanje sredstev, s katerimi bi se zboljšalo njegovo moralno in gmotno stališče.

Dne 25. junija t. l. pričelo se je res to zborovanje na Dunaji. Tudi kranjska odvetniška zbornica udeležila se ga je in sicer po svojem podpredsedniku gosp. dru. Mosché-tu. — K otvoritvi prišla sta pravosodni minister Schönborn imenom vlade ter dr. Grübl, Dunajski župan imenom mestne občine. — Predsednik dunajske zbornice dr. Mündl pozdravil je zbrane člane ter poudarjal važnost predmetov, s katerimi se je odposlancem baviti. Na to pozdravila sta minister in dr. Grübl shod ter mu želela najboljšega uspeha. Pri sestavi bureau-a volil se je predsednikom dr. Mündl, namestnikoma dr. Adamek (Praga) in dr. Wilkosz (Krakovo), zapisnikarjema pa dr. Blitzfeld (Brno) in dr. Hohenburger (Gradec.)

Razprava pričela se je z debato o pravici zastopanja. S posebnim ozirom na novi civilni pravdni red vsprejela se je resolucija, po kateri se naj smatra obligatnim zastopstvo po advokatu v vseh sporih, presegajočih znesek 500 gld. pred kolegijalnimi sodišči in v meničnih zadevah sploh.

Jako živahen je bil razgovor o omejenem številu. Trajal je skoro 5 ur. Kakor znano, izrekla se je uže pred meseci Dunajska zbornica najodločneje proti temu, da bi se vnovič uvedla institucija, imenovana „*numerus clausus*“. Tudi sedaj je bila v prvi vrsti ta zbornica faktor, ki je zagovarjal prosto naseljevanje odvetnikov. Dr. Zucker podpiral je ta predlog, — in res vsprejel se je z 19 proti 13 glasovom. Predlog glasi se doslovno: „Zbor odposlancev avstrijskih odvetniških zbornic pritrjuje načelu, da se ne določa gotovega števila odvetnikov za vsak posamezen kraj, da se temveč za izvrševanje advokature povsodi v vseh v državnem zboru zastopanih kraljestvih in deželah zahteva jedino le to, kar jamči ter osiguri znanstveno, praktično ter naravno sposobnost kandidatov.“ Za ta predlog so glasovali: Dunaj, Praga, Linec, Solnograd, Celovec, Bolcan, Trident in Černovice, — proti pa: Brno, Gradec, Inomost, Krakovo,

Ljubljana, Lvov in Opava. — Zbornice Sambor, Przemysl, Trst, Gorica, Rovered, Feldkirch, Zadar, Dubrovnik in Splet niso bile zastopane. Sicer pa zavržejo vse te zbornice — izvzemši Samborsko in Przemyselsko omejeno število. — Zanimivo je, da se je tudi naglašalo, da bi se izrekli skoro vsi mlajši odvetniki za „*numerus clausus*“, ker se jim je bolj bati konkurence nego starejšim kolegom, ki imajo večji del že utrjene pisarne ter povsem gotove kliente. — Kar se tiče posebno te točke, naj bode omenjeno, da se razmotriva isto vprašanje uprav sedaj tudi v odvetniških krogih na Nemškem. Najodličnejše nemške odvetniške zbornice — mej njimi Berolinska — postavile so se odločno na stališče proste advokature ter izrekle proti uvedbi omejenega števila. Utemeljevalo se je pa to tako, da se more osigurati točno in vestno izvrševanje težke naloge odvetništva le, če je stan in posamezni mu ud popolnoma prost in neodvisen. — Tudi na Ogrskem se piše, razpravlja in zboruje mnogo o tej točki ter zagovarja to in ono stališče.

Druga poglobitveja točka razgovorov odposlancev na Dunaji bila je, kako bi se omogočilo zadušiti zakotno pisarstvo, ki se razširja vedno bolj, nasprotuje interesom občinstva, katero se po njem čutno oškoduje, ki pa je tudi odvetništvu v veliko kvar. — Vsprejela se je resolucija, ki zahteva, naj se kaznuje zakotno pisarstvo kot prestoppek uprav tako, kakor mazaštvo. Obče priznanje pridobil si je dr. Schlosser s predlogom, naj se doda odvetniškim zbornicam pravica subsidijarne obtožbe v slučajih, kadar neče državno pravdnništvo zakotno pisarstvo preganjati, ali pa, kadar se ustavi že pričeto postopanje.

Živahen razgovor vzbudilo je tudi vprašanje gledé zastopstva pred obligatornimi razsodišči. Tu sta stavila dr. Magg in dr. Schneeberger predlog, naj se izreče zbor, da nasprotuje po nekaterih statutih obligatoričnih in drugih razsodišč vsprejeta prepoved zastopanja po odvetnikih ne samo določbi §-a 8. odv. reda, temveč žali tudi ugled stanu ter je v kvar javnim interesom. Zahtevalo se je tudi, naj se uvede pri vsih razsodiščih javno postopanje ter omeji posebno pododnost borznih razsodišč na njim po §-u 12. borznega zakona odkazani delokrog.

Gledé oficijalnega zastopanja sklenil se je vsprejem po dru. Offnerju predlagane resolucije, da se odkaže imenovanje *ex-offo*-zastopnikov povsem odvetniškim zbornicam (glej uvodni članek št. VI. t. 1.), da se

mora omejiti nalog brezplačnega zastopanja na neobhodno potrebne slučaje, ter da povrne zastopniku država vse gotove troške.

Iz razlogov, katere smo svoje dni omenili v tem listu, ne moremo pritrđiti predlogu dr. Offnerja, naj se spremeni sedanji § 2. odv. reda, ki se naj glasi v bodoče tako-le: „Zur Darthung der praktischen Verwendung ist eine von dem Zeitpunkte der erfüllten gesetzlichen Bedingung zum Eintritte in die Gerichtspraxis an zu berechnende achtjährige (!) Advokatenpraxis auszuweisen u. z. a.) eine zweijährige bei einem inländischen Gerichte und Verwaltungsbehörde zurückgelegte Praxis, von welcher mindestens eine einjährige Civil- und Strafgerichtspraxis bei einem Gerichtshofe und mindestens eine sechsmonatliche Praxis bei einer Verwaltungsbehörde zu nehmen ist, — b) eine durch sechs Jahre bei einem inländischen Gerichte oder Advokaten vollstreckte Praxis, wovon zwei Jahre wenigstens nach erlangtem Doctorate und zwei Jahre nach Ablegung der Advokatenprüfung bei einem Advokaten zugebracht werden müssen.“ Vidi se, kako nesrečno je stilizovan ta predlog, ki se pa ni vsprejel. Z vsemi glasovi proti dvema se je namreč sklenilo, da naj ostane dosedanja sedemletna praksa, v katero se sme ušteti tudi praksa storjena pri upravni oblasti, a le do jednega leta. — Pri odvetniškem izpitu izprašuje naj se tudi iz upravnega in finančnega prava. — Vpis v listo kandidatov, ki je dovoliti le avstrijskim državljanom, zabraniti se more radi primankujočega zaupanja. (To bi bilo kaj za Primorje, Koroško in Štajersko.) — Premeni naj se § 21. odv. r. tako, da ni treba nobenega roka za preselitev, če imenuje odvetnik namestnika na kraji, iz katerega se preseli. Temu bi bilo gotovo pritrđiti. — V zapisnik zagovornikov vpišejo naj se le uradniki, ki so v državni službi, notarji, in odvetniški in notarski kandidati.

Ko je govoril dr. Blitzfeld o nekaterih premembah, katere je želeli pri načrtu civ. pravnega reda, izjavil je drž. poslanec dr. Fanderlik, da bode gotovo načrt novega civilnega pravnega reda še v tem letu zakon. Če se pozna dosedanje delovanje zakonodavnih faktorjev avstrijskih, more se pač dvomiti o tej optimistični izjavi.

Konečno poudarjalo se je, naj se vse globe, v katere se obdijo člani odvetniškega stanu, izroče blagajnicam zavodov v podporo odvetnikov, njihovih udov in sirot pri posameznih zbornicah ustanov-

ljenih, ter naj se odvzame sodnikom pravica, disciplinarno kaznovati člane odvetniškega stanu. — Dne 28. junija sklenilo se je zborovanje slovesno.

Podali smo našim čitateljem kratko po dnevnikih posneto poročilo o velevažnem tem zborovanji, katero je vendar dokazalo, da se zanimajo tudi avstrijski odvetniki za težnje svojega stanu. Občinstvo seveda se ni zanimalo in se ne bode nikdar zanimalo za vprašanja, s katerimi se je bilo pečati na Dunaji zbranim odposlancem odvetniških zbornic. Temu se ne čudimo. Obžalovati pa moramo v istini, da so se od strani nekaterih dnevnikov prav po nepotrebnem obsojevali sklepi zbranih odposlancev, ki med tem, ko so pretresevali sredstva za poboljšanje stanovskih svojih interesov, gotovo niso pozabili, da ni občinstvo radi odvetnikov na svetu, pač pa odvetniki radi prebivalstva, kateremu more le koristiti, če se uredi odvetništvo tako, da se osigura s tem tudi zanesljivost pravosodstva. Sicer se ne brani nikomur, najmanj pa žurnalistiki, da govori o javnih vprašanjih ali odločno mora se zavriniti sumničenje, da bi se ali odvetnik ali notar hotel usiljevati ljudstvu kot kurator itd. Da se pa omogoči vsaj deloma ugoden uspeh, treba, da žrtvujejo v prihodnje vsi člani vse svoje moči interesom odvetniškega stanu, ne gledé na to, se-li pri njih samih uresniči to, kar je dalo povod za vso akcijo, ali ne.

Kar se tiče posebno kranjske odvetniške zbornice, usojamo si izreči željo, naj se ne ozira v prihodnje tako na to, kar stori kaka sosedna zbornica, pač pa na stanje odvetništva v naših in bližnjih krajih ter na potrebe našega občinstva in naroda. Pri vsem tem se mora in more seveda vedno tudi jemati ozir na občo korist vsega avstrijskega odvetništva ter na zahteve pravosodstva. *Dr. S.*

Iz pravosodne prakse.

Civilno pravo.

a) Prilog, katere so se navedle v pravdi, pa niso pokazale pri naroku, odločenem za vpogled v izvirnike, ne sme se iz nova priložiti.

V pisni pravdi, katero je pričela tožiteljica A. K. s tožbo de pr. 13. oktobra 1892, št. 6836 proti c. kr. erarju radi priznanja